

02/04/2015

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ

“ಬಾಪ್ದಾದಾ”

ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಿಯ ವಿನಾಶಿ ಶರೀರಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರಬಾರದು, ಒಬ್ಬ ವಿದೇಹಿ ತಂದೆಯನ್ನು ತೀರ್ಥಿ ಮಾಡಿ, ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡಿದಂತಿರಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ್ವಜ್ಞಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇನಾಗಿದೆ? ಸ್ವಜ್ಞಬುದ್ಧಿಯವರ ಜಹ್ನೇಗಳೇನು?

ಉತ್ತರ: ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ವಜ್ಞವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿ ಮಕ್ಕಳ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ತೀರ್ಥಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾರು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ದೇಹವನ್ನೇ ತೀರ್ಥಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ದೇಹವನ್ನೇ ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ಓಂಶಾಂತಿ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳದರು ಮತ್ತು ಯಾರು ಕೇಳದರು? ಬೇರೆ ಸತ್ಯಾಂಗಗಳಲ್ಲಂತೂ ಜಜ್ಞಾಸುಗಳು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮೆ ಅಥವಾ ಗುರುಗಳು ಹೇಳದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಿಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ಕೇಳತು. ಹೊಸಮಾತಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳು ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಾನಾತ್ಮನು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೆನಾಗಿ ನೆನಹಿರಬೇಕು. ನಾನಾತ್ಮನು ಸಂಬಂಧವು ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆಯಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಂದು ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ದಲ್ಲಾಳಿಯಾದರು. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಗೂ ಸಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಅವರಕಡೆ ಇರಬೇಕು. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು, ತಂದೆಗೆ ೫-೭ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳದ್ದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯು ತಂದೆಯಕಡೆಯಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಹೋದರಸಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಸಿಂದ ಆತ್ಮಸಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಆತ್ಮದ ರಾಪದಳ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಒಬ್ಬ ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಿಯನ್ನಿಡಿ, ರಚನೆಯ ಜೊತೆಯಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ. ನನ್ನ ವಿನಿ: ಮತ್ತೊಂದ್ದೇ ದೇಹಧಾರಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೇಹಾಭಮಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಲೆ ಈ ದೇಹಧಾರಿ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಯು ನಿಮ್ಮ ಸನ್ಮಾಖ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನಿಂತು ಇವರನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ನೆನಪೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರಂತೂ ಕೆಲವಲ ನಾಮಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಿಂದಿಗ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಾವಾತ್ಮರು ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆಸ್ತಿಯು ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಿಯು ನೆನ್ನೊಬ್ಬನ ಜೊತೆಯರಬೇಕು. ನಾನೇ ಸ್ವತಃ: ಬಂದು ನಿಂದಾತ್ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಿಷ್ಠಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ದೇಹಧಾರಿಯೋಂದಿಗಿನ ನಿಷ್ಠಿತಾರ್ಥವಲ್ಲ. ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳು ದೇಹದ ಸಂಬಂಧಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವಾತ್ಮಗಳು ತಂದೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ, ಬುದ್ಧಿಯು ತಂದೆಯು ಈಡಿ ಹೇಳಬೇಕು, ತಂದೆಯು ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಆತ್ಮನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಮಗೆ ಜಾಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಶರೀರವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಈ ಶರೀರರೂಪಿ ಮನೆಯಲ್ಲ ಬಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನುಭಿನ್ಯಾಸಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಪಾತ್ರವನ್ನುಭಿನ್ಯಾಸಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಶರೀರವೆಂಬ ಮನೆಯಲ್ಲ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾತ್ರವನ್ನುಭಿನ್ಯಾಸಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಬಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಪಾತ್ರವನ್ನುಭಿನ್ಯಾಸಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೆಷ್ಟು ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತಿರೇ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಈ ಬಾಬಾರವರ ಶರೀರದೊಂದಿಗೂ ನಿಮಗೆ ಅಂಶಮಾತ್ರವೂ ತೀರ್ಥಿಯಿರಬಾರದು. ಈ ಶರೀರವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವಲ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ರಾವಣರಾಜ್ಯ, ಪರದೇಶವಾಗಿದೆ. ರಾವಣನನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೆಲ್ಲ ಜಿತಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ದೇಹಾಭಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ದೇಹವನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ದೇಹದೊಂದಿಗೇ ತೀರ್ಥಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಸ್ವಜ್ಞಬುದ್ಧಿಯವರೇ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಲೇ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಇದಂತೂ ತಂದೆಯು ರಥವಾಗಿದೆ, ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ರಥದೊಂದಿಗೆ ತೀರ್ಥಿಯುಂಬಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಹುಸೆನನ ಕುದುರೆಯು ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮಹಿಮೆಯಿಂತೂ ಹುಸೆನಸಿಗೇ

ಇದೆಯಲ್ಲವೇ, ಕುದುರೆಗಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ತನುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹುಸೇನ (ಭಗವಂತ) ನ ಆತ್ಮವು ಬಂದಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅವರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಖುಹುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಾಪ್ರಸ್ಥ ಅಶ್ವಮೇಂದ್ರ ಅವಿನಾಶಿ ರುದ್ರಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಶ್ವ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಕುದುರೆಯಿಂದು ತಿಖುಹುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯಾತ್ರೆಕನು ಈ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ.

ನೀವು ತಿಖುಹುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಮೋದಲು ನಾವು ಸುಂದರರಾಗಿದ್ದೀವು, ಈಗ ಕಟ್ಟಾಗಿದ್ದೀವೆ. ಆತ್ಮಗಳು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಸತೋಽಪ್ರಧಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೆಲ್ಲ ಧರ್ಮಸಾಧಕರು ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸುಂದರ ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಕಾಮಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತು ಕಟ್ಟಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಮೋದಲು ಸುಂದರ ನಂತರ ಶ್ಯಾಮನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವೇ ನಂಬರ್ ವನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗಿರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮತ್ತು ಗ್ರಿಗೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಜ್ಞಾನದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ಕೃಷ್ಣಯನ್ನರು ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸುಂದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೊರಡೆಂಬದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರಿರ ಎರಡೂ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೋದಲು ಸತೋಽಪ್ರಧಾನ, ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದವರೇ ನಂತರ ಇಂದಿಯುತ್ತಾ-ಇಂದಿಯುತ್ತಾ ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೀರಿ ಕಟ್ಟಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೋದಲು ಸತೋಽಪ್ರಧಾನ, ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದವರೇ ನಂತರ ಇಂದಿಯುತ್ತಾ-ಇಂದಿಯುತ್ತಾ ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೀರಿ ಕಟ್ಟಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಹಾವನರಾಗುತ್ತಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು, ದೇಹಧಾರಿಯೋಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಡಬಾರದು. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಇದು ನೆನಹಿರಲ - ನಾವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವರೇ ಸರ್ವಷ್ಟವೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಣ್ಣಗೆಕಾಣುತ್ತಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಈ ಕಣ್ಣಗಳೂ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತ್ರಿನೇತ್ರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವಿದೆ, ತ್ರಿನೇತ್ರಿ, ತ್ರಿಕಾಲದಶೀ, ತ್ರಿಲೋಕಿನಾಭನೆಂಬ ಬಿರುದು ಅವರಿಗೇ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಮೂರೂಲೋಕಗಳ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ಮತ್ತೆ ಇದು ಪ್ರಾಯಃಕೋಪವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯೋ ಅವರೇ ಬಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಂದೆಯು 84 ಜನ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಖುಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮನ್ನೆಂದು ತಿಖಂತಿರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಾನು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಹಾವನರಾಗುತ್ತಿರಿ, ಮತ್ತು ಗ್ರಿಗೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೂ ಸತೋಽಪ್ರಧಾನರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಪಗಳು ಭಸ್ವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ ವಿನಃಶ್ಯಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಬಹಳ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ದೇಹಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಹವನ್ನಿಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಂತು ದೇಹಿಂಬಿಂಭಿಂಬಿಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮೋಹವಿದೆಯಿಂದ ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಿದೆಯೆಂದಫ್ರ. ನನ್ಮೊಬ್ಜನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಿಖುಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ನಾವು ಪತಿತರನ್ನು ಬಂದು ಹಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಿಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯೇ ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಇತಿಹಾಸ-ಭೂಗೋಳವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಖಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಹಜವಲ್ಲವೇ. ಉಳಿದಂತೆ ನೆನಹಿನದೇ ಬಹಳ ಕಣ್ಣವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನಿಡುವುದರಲ್ಲ ಯಾರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ನೆನಹಿನಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲವೋ ಅವರು ಹಂಡಿತರಿದ್ದಂತೆ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲ ಭಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ನೆನಪು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ಕೇವಲ ಹಂಡಿತರಿಂದಫ್ರ. ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಖುಸುತ್ತಾರೆಯಿದೆ. ನದಿಯನ್ನು ದಾಱುವಾಗ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಂತು ಹಾರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿದೆ ತಿಖಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಆ ಕಾರಣ ಮದ್ಯದಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಹಂಡಿತನ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂ ಸಹ ನಿಮಗಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ನಿಂತು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಹಾರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಕೆಲವು ಮುರುಳಿಯಲ್ಲ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೆನಪು ಮಾಡಿದೆ ವಿಕರುಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಕುಳತು ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಖುಸುತ್ತಾರೆ. ಹಂಡಿತನು ಯಾರಿಗೆ ತಿಖಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಜಟ್ಟುತ್ತು. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಾರಾಗಿಜಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಕೆಲವು ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂಗ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ, ನೆನಹಿನಲ್ಲ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲಮಾತೇ ನೆನಹಿನದಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಳ್ಳಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗವಿರುವವರು ಎಂದೂ ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನೆನಹಿನಲ್ಲ ಕಚ್ಚ ಇದ್ದರೆ

ಜರುಗಾಳಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಯೋಗರಿಂದ ಕರ್ಮಾಂದಿರಿಯಗಳು ಪಶದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯು ಸರಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯರ ದೇಹದ ಕಡೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ ವಿನಿಃಶ್ಯಂತಿಯಾಗಿಬಂತುದೆ. ಜ್ಞಾನವೇ ಬೇರೆ ಮತ್ತು ಯೋಗವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಯೋಗರಿಂದ ಆಯೋಗ್ಯವು, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭಾಗ್ಯವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗರಿಂದ ಶರೀರದ ಆಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮದ ಗಾತ್ರವಂತೂ ಜಿಕ್ಕಿದ್ದು, ದೊಡ್ಡದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶರೀರದ ಆಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆತ್ಮವು ಹೇಳತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಯಸ್ಸು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸತ್ಯಯುಗರಿಂದ ಶರೀರದ ಆಯಸ್ಸು ಅಥವಾ ಕಲ್ಪಕಾರ್ವಿ ಬಹಳ ಧಿಂಘಣವಾಗಿರುವುದು. ನಾವು ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತ್ಯಾಪ್ತಧಾನರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾಯೆಯು ಜಾಟ್ ಇಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸುಸ್ತು ಮಾಡಿಬಂತುದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ನೆನಹಿನ ಯಾತ್ರೆಯು ಜಾಟನ್ನು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ನಾವು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ಮತ್ತು ವ್ಯವುದ್ದೇ ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿಗಳಕಡೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾರ ನೆನಪಿತ್ತು ಅಥವಾ ಯಾರ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯತ್ತು, ಎಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಾಧ ಮಾಡಿದೆವು? ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಜಾಟನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಆದರೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಜಾಟಸ್ವಿದುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರೇ ವಿರಳ ಜಾಟಸ್ವಿದುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೆಯೂ ಸಹ ಜಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸುಸ್ತು ಮಾಡಿಬಂತುದೆ. ಸ್ವೀಕಾರಕೀ ಹೋರಬಹೋಗೆ ನೆನಪು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿದುತ್ತಾರೆ – ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ನಾನಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಮೇಲೇ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಪ್ರಿಯತಮ ತಂದೆಯು ತಿಳಿದುತ್ತಾರೆ – ನಿಂವು ಅಥವಾ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ತಿಳಿದುತ್ತಾನೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಅದರಿಂದ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ಯಾವ ತಂದೆಯು ಇಟ್ಟು ಸುಖದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟೂಂದು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು! ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖವನ್ನೇ ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೇನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಿಮಸಮಯವಂತೂ ಒಂದು ಹಂಡಿನ ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಬೇಕಂಡಿನದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿದುತ್ತಾರೆ – ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಅಮರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮೋದಲು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಬುದ್ಧಿಯರಬೇಕು. ಯಾರ ಶರೀರದ ಜೊತೆಯಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಕೆಳಗೆ ಜಿಳ್ಳತ್ತಿಲ್ಲ, ಅನುತ್ತಿಂಣರಾಗಿಬಂತ್ತಿಲ್ಲ, ಜಂದ್ರವಂಶದಲ್ಲಿ ಹೋರಬಹೋಗೆತ್ತಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗೀ ಸೂರ್ಯವಂಶ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ತೇಂತಾಯುಗಕ್ಕೂ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದ್ವಾಪರ ಮತ್ತು ಕಾಲಯಗಿದ್ದಾಗ ಕಾಲಯಗಳಕ್ಕೆ ರೌರವ ನರಕವೆಂದು ತಮೋಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಾಪರಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತ್ಯಾಪ್ತಧಾನರಾಗಲು ಯೋಗವು ಬೇಕು. ನಮಗೆ ಇಂತಹವರ ಜೊತೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯದೆ, ಅವರ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಶರೀರವನ್ನು ಒಣ್ಣಿರೆ ಏನಾಗಬಹುದು! ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತಬುದ್ಧಿ ವಿನಿಃಶ್ಯಂತಿ, ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠವಾದ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಘ್ರಾಣಸ್ವಿನಂದೂ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕರ್ಷಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಟಾಪ್-ಬಾಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿದುತ್ತಾರೆ – ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯಾರದೇ ನಾಮ-ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಉಡುಪನ್ನು ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಫನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗವು ಶಿವಾಲಯ, ಇದಕ್ಕೆ ವೇಳಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇವತೆಗಳ ಮುಂದಹೋಗಿ ನಾವು ವೇಳಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿಗಂತೂ ಘ್ರಾಣಸ್ವಿನಂದೂ ಸಹ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಬಣಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಅವರ ಮೇಲ ಹೋರಬಹೋಗೆತ್ತಿದೆ ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಂತೂ ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾದ ಜಲನೆಯಿಲ್ಲತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅಂಥ್ರಧ್ರೇಯ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಯಿತೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮದವರೊಂದಿಗೂ ಸಹ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮದ್ದು ಈಶ್ವರಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ, ಕಲ್ಲಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ತಂದೆಯ ವಿನಿಃಶ್ಯಂತಿಯನ್ನು ರಾಜೀವಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಾವಣ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಂವಿಗೆ ರಾಮನ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಂಡವರು ಮತ್ತು ಕೌರವರು ಒಂದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗಿದ್ದರು, ಬಾಕಿ ಯಾದವರು ಯುರೋಪ್ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾದವರು ಯುರೋಪ್ ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದು ಗೀತೆಯಿಂದ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ಯಾದವ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಯದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿದುತ್ತಾರೆ – ಯಾದವರು ಯುರೋಪಿಯನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು

ತಮ್ಮ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅಣ್ಣಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಂಡವರ ವಿಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೋಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಮಾತ್ಮನೇ ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಂತೂ ಹಾಂಡವರು ಪವರ್ತಗಳ ಮೇಲೆ ಕರಗಿಹೋದರೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೇನಾಯಿತು? ಬನೆನ್ನೂ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ನಾಟಕದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಸ್ವೇಳವೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಬಳ ಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಭೀ ಒಡವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾ, ಇಲ್ಲ ಆಭರಣಗಳು ಎಣ್ಣ ಶೋಭನುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹತಿತ ಆತ್ಮ, ಹತಿತ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆಭರಣಗಳೆಲ್ಲ ಶೋಭನುತ್ತವೆ! ನಾವು ಸತ್ಯಯುಗರೆಳ್ಳ ಈ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿತರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಅಪಾರ ಧನವಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖಯೇ ಸುಖಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಭೀ ಅಲ್ಲ ಇವರು ರಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ದುಃಖದ ಮಾತಿರುಪುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ದವಸ-ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ದುಃಖಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗರೆಳ್ಳ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ದುಃಖವೆಂಬ ಶಭ್ದವು ಮುಖದಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹನರೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ಅದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾರಿಡ್ಸ್‌ನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲ ಗಾಡ್-ಗಾಡೆನ್ನು ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಂಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜಿತ್ತಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ಎರಿಎದಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಆ ಸ್ವರ್ಗವು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಹೋಂಯಿತು? ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಜಕ್ಕವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಗೆ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಸದರಿಂದ ಹಳೆಯದು, ಹಳೆಯದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ನಿರ್ವಹಿ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ಅನೇಕ ಹಾಯಿಲೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶೈಷಷ್ಠಿಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿದ ಮಕ್ಕಳಷ್ಟುತ್ತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪೋದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಹೀಗೆ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಯಾವುದೇ ದೇಹಧಾರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಾಗಿದೆ. ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಯಿಲ್ಲವಿದೆ. ಹೃದಯದ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರದೇ ನಾಮ-ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.
2. ನೆನಪಿನ ಜಾಟನ್ನು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಾಗಬಾರದು. ಜಾಟನಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಯಾರ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಎಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಾಢಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ಸುಲಕೊಡುವಂತಹ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಎಷ್ಟು ಸಮಯವಿರುತ್ತದೆ?

ವರದಾನ:-ಮನುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ಸಂತುಷ್ಟಿಯ ಹೋಜಿನಿ ಬೀಳಕನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮೂರ್ತಿ ಭವ

ಯಾರು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಮನುಸ್ತಕದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಿಯ ಹೋಜಿ ಸದಾ ಬೀಳಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರನ್ನು ಯಾರೇ ಉದಾಸ ಆತ್ಮ ನೋಡಿದೋಡನೆ ಅವರೂ ಸಹ ಮಾತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಉದಾಸತನ ದೂರವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಬಳ ಸಂತುಷ್ಟಿಯ ಮಾತಿಯ ವಜಾನೆಯಿರುತ್ತದೆ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತಿಯ ಮುಖ ಜ್ಯೋತಿಸ್ಯ ಘಲಕವಾಗಿಜಡುವುದು ಯಾವುದು ಅನೇಕ ಆತ್ಮರನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಹವರ ಪರಿಜಯವನ್ನು ಹೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಸವರ್ವನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿಗಳಾಗಿ ಯಾರಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗೆ.

ಸ್ವೀಕಾರಣೆ:-ನೋವನ್ನು ಕೊಡುವವರ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ ನೋವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.